

L'arqueobotànica:
una ciència natural
arqueològica

Aproximació al règim
alimentari de la noblesa
al Vallès en l'alta edat
mitjana (segles XI i XII)

L'Assemblea de Catalunya
a Granollers i al Vallès

Aiguafreda i la vall
del Congost

El Pla de Gestió Comarcal
dels Residus Municipals

Lauro

VISTA DEL MUSEU DE GRANOLLERS • NÚMERO 11

Síntesi estratigràfica del
Vallès Oriental

Casa i hangar Esteve Fernández a la Garriga, 1933

Fitxa

Lluís Cuspinera i Font

FITXA TÈCNICA

Denominació: Casa Esteve Fernández i hangar

Arquitecte: Xavier Turull i Ventosa (1896-1934)

Obra: Casa i hangar per a Esteve Fernández

Localització: La Garriga, a migdia de la població, prop de la masia de Rosanes

Tipologia: Arquitectura racionalista

Data de construcció: 1933

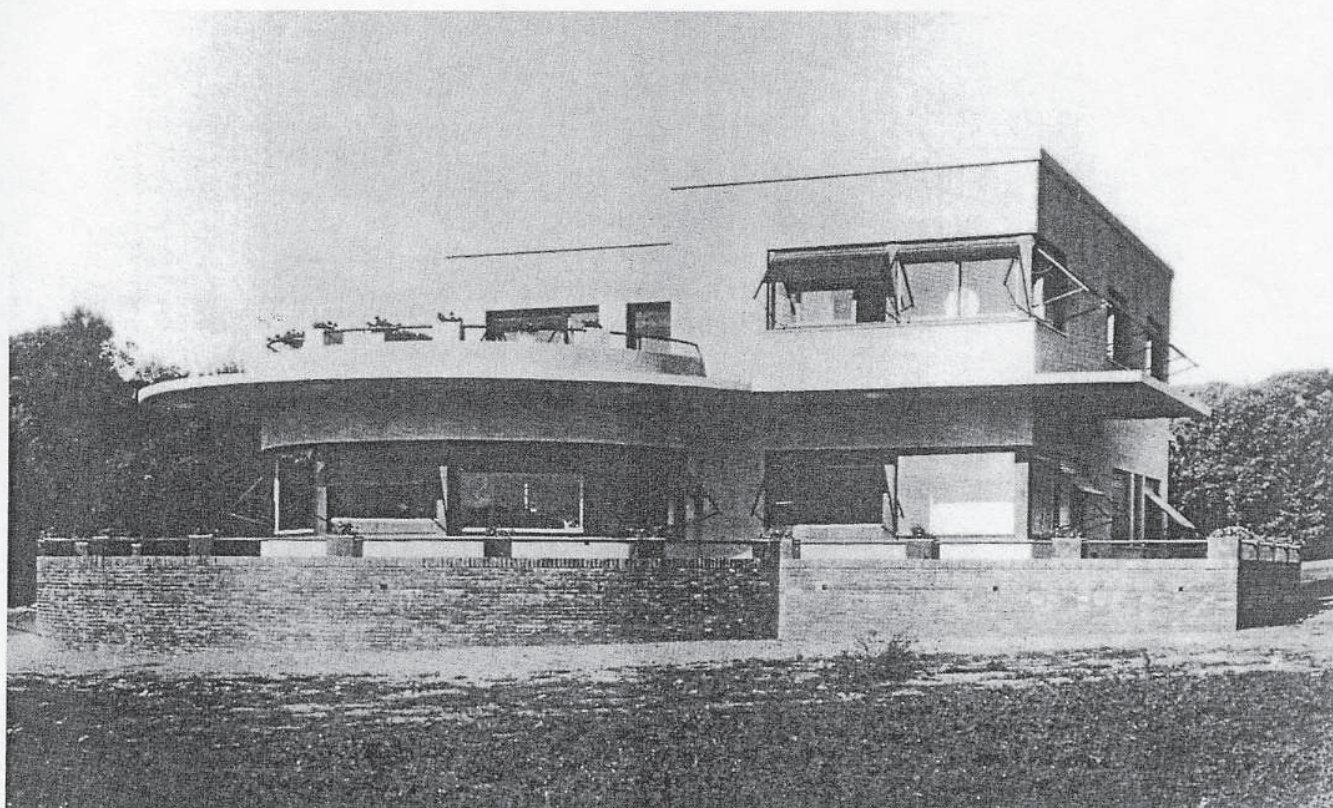
Història dels edificis

Es tracta de dos edificis construïts l'any 1933 amb llicència municipal del dia 15 de març i data de projecte del 26 de febrer del mateix any. Promoguts per Esteve Fernández, representant dels automòbils Mercedes Benz a Barcelona, segons projecte de l'arquitecte Xavier Turull i Ventosa, membre del G.A.T.C.P.A.C. (Grup d'Artistes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània).

El primer edifici és un habitatge unifamiliar aïllat, edificat al sud-oest del terme, en una extensa finca prop de la masia de Rosanes, part de la qual pertany al terme municipal de l'Ametlla.

El segon edifici és una torre amb hangar per a una avioneta, situada a 100 m al nord de la casa.

Tots dos edificis són representatius de l'arquitectura racionalista; formen part del reduït nombre d'edificis de llenguatge racionalista que es construïren al

Vallès, ja que fou un moviment arquitectònic de curta durada pel fet que la seva trajectòria va quedar trencada per la Guerra Civil de 1936-1939.

Turull va projectar un tercer cos d'edifici destinat a porteria i barri d'entrada a la finca, situat al costat de l'actual carretera N-152 de Barcelona a Puigcerdà, prop del Motel del Vallès, però no s'arribà a construir; sols es disposa de la fotografia d'una perspectiva.

Durant la guerra, el govern municipal confiscà la finca i convertí la piscina en àrea pública; s'obria els dissabtes i els diumenges a partir del juny de 1937. El 13 d'agost de 1937 es clausurà la piscina i s'apropià com a camp d'aviació, amb la qual cosa passà a dependre de la jurisdicció militar al servei de l'exèrcit republicà. S'hi deixaren entre 10 i 12 avionetes «Avia» i «Mosca».

En la dècada dels anys quaranta l'habitatge unifamiliar va patir una ampliació que comportà una greu alteració de la seva imatge original. Sobre la coberta plana s'hi afegí una planta pis acabada amb coberta inclinada de pissarra.

Fins al final de la dècada dels anys seixanta s'utilitzà com a segona residència; posteriorment canvià la propietat, i al començament de la dècada dels anys setanta s'intentà urbanitzar la totalitat de la finca per a transformar-la en zona de ciutat jardí. La proposta urbanística no es portà a terme i la casa es deixà tancada i abandonada sense cap manteniment.

Al començament de l'any 1995 es llogà la finca per a transformar-la en camp d'aterratge d'ultralleugers; la casa com a seu social i l'hangar com a aparcament dels ultralleugers.

Posteriorment, el juny de l'any 1995, els promotors del club d'ultralleugers presentaren el projecte de reutilització del conjunt i començaren la reforma.

El resultat ha estat recuperar l'edifici destinat a habitatge, producte de l'ampliació de la dècada dels anys quaranta, i la restauració de l'hangar.

Amb aquesta operació s'ha perdut l'ocasió de recuperar la imatge de l'edifici, de llenguatge racionalista, i s'ha perdut el color original verd pàl·lid de la torre de l'hangar, ja que s'ha pintat de blanc.

Descripció dels edificis

A l'edifici destinat a habitatge, les zones d'estar-menjadors estan orientades a migdia, rodejades d'una terrassa de 3,5 m d'amplada que ocupa més de la meitat de la planta; aquesta està limita-

Pàgina anterior:
fotografia de la
cantonada llevant-
migdia, 1934; cedida per
Xavier Turull i Creixell.

Fotografia de la
façana de migdia de
la planta baixa, 1934;
cedida per Xavier
Turull i Creixell.

